

og K? Jeg synes, det er helt ude af proportioner, at man investerer milliardbeløb i store kollektive trafik anlæg mellem de store byer, og så kan man ikke engang få rettet op på denne uretfærdighed.

Det sidste er, at der satses milliarder på at rette jernbaner ud. F.eks. har vi herinde vedtaget en projekteringslov uden for alvor at have belyst det reelle behov for og den reelle gevinst ved en jernbaneudretning omkring Horsens og Skanderborg. 1 mia. kr. koster en sådan udretning, og den skal ske på den måde, at toget – koste hvad det vil – skal op over Ejer Bavnehøj på en dæmning, der er lige så høj som Rundetårn, for at spare 6 minutter i køretid, selv om man kan spare næsten det samme ved at lave kurvestyrede tog på det eksisterende banelegeme. Der skal også bruges 30 mia. kr. til at detailprojektere den dæmning. Jeg synes, det er grotesk og ude af proportioner, og det vil også være til stor skade for udviklingen i landdistrikterne i det konkrete område.

Efter min opfattelse laver man nu det, jeg vil kalde 1990'ernes Skjern Å-udretning. Når man anlægger en almindelig realistisk vurdering af sådan et projekt, vil man komme til det samme resultat: Om 10-15 år, når vi har fået lavet dæmningen, skal vi til at sno jernbanen igen – fuldstændig ligesom med Skjern Å – fordi man nøjet har set på, at der kan spares de 6 minutter. Man glemmer, at årsagen til, at banen har den kurve, er, at den fører på en pæn måde uden om Ejer Bavnehøj. Den er indpasset i naturen og i landskabet, og rent energioekonomisk er det også meget fornuftigt.

Men koste hvad det vil, man satser på fortsatte gigantinvesteringer i transporten mellem de store byer. Der er brug for den samme model som i detailhandelen. Der er brug for en tænkepause, en form for stop for alle store trafik anlæg, og der er behov for et udvalg, en rapport og anbefalinger, der kan støtte udviklingen af den regionale, lokale og individuelt orienterede kollektive trafik.

Et lille lyspunkt er der dog med hensyn til trafikken, og det er forliget med SF og Enhedslisten, der for første gang sænker priserne på den lokale kollektive trafik med 10 pct.; men det er forsvindende lidt i forhold til den dominerende udvikling, og de 320 mio. kr., der bliver brugt her, er ingenting imod det, der satses på broer, lufthavn og store anlæg mellem de store byer.

Så til boligerne: Regeringen taler i landdistriktsredegørelsen om byfornyelse i landområ-

derne, og det er udmærket. Der er afsat 200 mio. kr., og det er også flot. Det skal selvfølgelig også ske, for man skal også tænke på byfornyelse i landområderne. Men der er ikke ét eneste ord om nybyggeri, ikke ét eneste ord. Der satses ikke på nyt byggeri i landdistrikterne og landsbyerne, det er i hvert fald ikke nævnt i redegørelsen. Når det gælder opførelsen af nye boliger, sætter regeringen alle sejle til for at udbygge de større byer og ikke mindst storbyen København, hvor fatamorganaet Ørestaden er det helt store show. Folk skal koste hvad det vil, tvinges til at bo her, og der skal postes penge i det.

Jeg synes, det er tankevækkende, og jeg vil gerne spørge ministeren, hvorfor der kun tales om byfornyelse, når talen er om landsbyerne. Efter min opfattelse er det her, meget af væksten bør ligge. Jeg synes, vi skal tilstræbe en planlægning i retning af økologisk omstilling og decentral vækst. Det vil samtidig kunne skabe grundlag for den skole, der ellers måtte lukke, og den butik, der er brug for, hvis man laver en planlægning. Jeg er enig i, at der skal bruges afsluttede og klare planlægningsmæssige redskaber, der skal bruges, og de skal bruges ordentligt, så vi får en ordentlig udnyttelse af landskabet. Jeg synes, det er passende at påpege det.

Så vil jeg vende kort tilbage til butikkerne. Jeg synes som sagt, at den måde, man griber sagen an på, er udmærket, men jeg vil gerne spørge, om der ikke også skal gås videre. Jeg synes, det er urimeligt, at der er store afskrivninger på de store butikcentre – ikke fordi jeg vil have afskrivninger på de små gårdbutikker, men jeg synes, det er en helt forkert retning, der antydes i landdistriktsredegørelsen. Jeg synes, man skal fjerne afskrivningerne på de store centre, hvor der kan afskrives 6 pct. om året i 10 år. Det er en ren pengemaskine, og det er en af årsagerne til, at de kan fastholde de lave priser og udkonkurrere de små butikker.

Jeg synes også, der skal indføres afgifter, så kunderne betaler for en del af trafikbelastningen ved de store centre. De penge kunne passende gå til en butiksfond, så vi kan fremme udviklingen af de lokale butikker, og i den forbindelse er jeg enig i, at det er vigtigt at få lagt mere offentlig service ud, så omsætningen kan stige.

Endelig skolerne: I Horsens har vi den traditionelle politik – det blev vist også nævnt i SF's ordførertale, sidste gang vi havde landdistriktsdebat – at skolerne i landsbyerne er fødeskoler til skolerne i byerne, og det betyder med andre